ANUL XVI. — Nr. 3259

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . » 500
nstituţiuni, Cluburi şi Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON { Direcţia . . . . . 3.26.60 / Administraţia . . 3.26.60 / Redacţia 3.26.69

Pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Sâmbătă 30 Sept. 1939

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov
Secţia I com. sub No. 282/1933

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
Bucureşti

BIBLIOTECA CENTRALA ... „ASOCIAŢIUNII" ...

UN POPAS

De 17 ani, în serviciul sportului, GAZETA SPORTURILOR a trecut dealungul anilor prin întreaga metamorfoză a sportului românesc. Am trăit alături de pionerii footballului, mişcarea de lansare al celui mai popular sport din România, am stat alături de conducătorii tuturor sporturilor, la postul de veghe şi am fost alături de fiecare iniţiativă care a trebuit să însemne ceva pentru progresul mişcării căreia ne-am închinat.

Am învăţat în aceşti ani să cunoaştem oamenii, să le admirăm lupta desinteresată pentru promovarea tineretului român, pentru pregătirea generaţiilor care

D. GEORGE PLAGINO

formează astăzi falanga de ostaşi fideli Tronului şi Ţării.

Fideli operei constructive, am slujit cu modestele noastre resurse pentru propagarea ideii scumpe nouă şi avem satisfacţia că după 17 ani de muncă, ne putem mândri că a adus un aport sportului românesc. Azi, când «Gazeta Sporturilor», nu este singurul cotidian de specialitate (şi spunem acesta mândrie, căci trăim alături de confraţii noştri într'o armonie perfectă şi numai pentru acelaş fel), afirmăm, că lupta noastră va continua alături de oamenii de bine, care strânşi legaţi în jurul PRIMULUI SPORTIV AL ŢAREI, activează pentru pregătirea unor generaţii sănătoase, baza societăţii de mâine.

Nu am fost obişnuiţi să ni se laude nici odată munca. Rolul nostru este să luptăm cinstit, iar lupta este infinită. Nu am dat niciodată înapoi, după cum nu vom da nici de aci înainte. Când facem însă un popas şi privim înapoi, avem satisfacţia că am lăsat urme adânci care vor putea fi citite de urmaşi.

Notăm aceste lucruri, când citim cu multă plăcere frumoasele cuvinte pe care d. George Plagino, venerabilul şi distinsul preşedinte al Uniunii federaţiilor de sport le-a rostit la adunarea generală a înaltului for sportiv.

Este certificatul care ne onorează.

D. George Plagino este un sportiv din vechea falangă. Cei care i-au urmărit activitatea de acum 27 ani, şi sunt puţini cei care îşi reamintesc acest lucru, ştiu că d-sa a făcut parte din «Liga Aviatică», înfiinţată pe vremea când Aurel Vlaicu făcea primele încercări pe câmpul dela Cotroceni şi avionul Vlaicu II nu era construit. Alături de Principele Bibescu, pe atunci abia sosit la Paris, a activat pentru aviaţia sportivă, astăzi atât de populară. Tot d-sa este şi rămâne animatorul sportului tirului, pe care l'a educat în poligonul din str. Carol Davila. Trecut prin filiera conducătorilor de elită, personalitatea d-lui George Plagino s'a conturat cele mai proeminente în mişcarea noastră.

Arbitrul tuturor situaţiilor conduce U. F. S. R.-ul cu distincţia şi tactul marilor conducători.

Când un om cu personalitatea preşedintelui U. F. S. R. are cuvinte de îmbărbătare şi mulţumire pentru presa noastră sportivă, şi când acest conducător este d. George Plagino, nu putem decât să aducem omagiul nostru de recunoştinţă şi să-l asigurăm că presa va şti să-şi facă datoria cu prisosinţă, aşa cum a făcut în ultimii două zeci de ani.

ECHIPA NAŢIONALA DE ATLETISM A PARASIT ASTA NOAPTE ŢARA

DINU CRISTEA n'a plecat eri la Atena...

...Dar asul atletismului indigen, campionul balcanic pe 10.000 metri pleacă însă astăzi spre capitala Greciei, pe calea aerului

Kiss, atletul care a pierdut trenul; Moinea a plecat într'un picior

O declaraţie sugestivă: „Formaţia exactă a echipei naţionale se va cunoaşte abia în prima zi a jocurilor balcanice"

Cu trenul rapid de ora 13.40, a părăsit eri Capitala, îndreptându-se spre Atena, echipa naţională de atletism. «Echipa naţională» e un fel de a spune... Pentru că în realitate, teamul nostru reprezentativ a făcut această deplasare, lipsit de prezenţa celor mai bune elemente ale sportului atletic indigen.

Indisponibilităţi anunţate şi de neînlăturat, absenţe de ultim moment precum şi unele lipsuri cu cântec au văduvit naţionala de oamenii cari ar fi adus cele mai multe puncte României.

Cu formaţia care a făcut deplasarea perspectivele selecţionatei noastre de a se clasa onorabil au scăzut enorm; a rămas să sperăm că se vor produce «sclipiri» cu ajutorul cărora să ne menţinem intact prestigiul câştigat dealungul anilor de muncă şi sacrificii.

Pretenţiile lui DINU CRISTEA

Cea mai importantă absenţă din tot este cea a lui Dinu Cristea, — sosit venită ca un trăznet în ajun de plecare — campionul Balcanic pe 10.000 metri.

DINU CRISTEA

Circulase în ultimele zile un zvon în privinţa aceasta...

Şi iată că a fost confirmat. Dar să relatăm versiunea lui oficială.

Pentru a însoţi echipa la Atena, Dinu Cristea a solicitat Federaţiei de specialitate, o îndemnizaţie de 250 lei pe zi, ca acoperire a zilelor sale de absenţă dela «Malaxa», instituţia care i-ar fi acordat concediul în condiţiuni oneroase. Oficialitatea a acceptat să plătească atletului său o sumă mult mai mică.

Dar Dinu Cristea, care are o familie numeroasă şi deci o regie importantă, a rămas intransigent — dar intransigentă a rămas şi oficialitatea.

Aşa dar, dezacrod.

Dinu Cristea n'a plecat la Atena, odată cu ceilalţi componenţi ai lotului.

Unul care a scăpat trenul...

Dn gară a lipsit apoi Gh. Kiss, pe a cărui sosire se conta în mod îndubitabil. Unde este alergătorul dela Cluj?

Nedumerirea care începuse să dea loc la foarte diverse explicaţii a fost împrăştiată de d. Schmetau, care ne-a înştiinţat că în cursul dimineţii, Kiss a telefonat la sediul Federaţiei, comunicând că... a pierdut trenul. Va încerca însă să sosească la Constanţa înainte ca Motonava «Basarabia» să părăsească portul.

— Dacă nu vin, înseamnă că... n'am venit» a spus sugestiv Kiss, d-lui Schmetau care ne povesteşte episodul cu un ton de justificată amărăciune.

Va pleca Kiss? La ora când citiţi aceste rânduri atletul clujean poate fi pe puntea «Basarabiei»... Sau poate fi acasă, la Cluj, făcând calcule, ca noi, pe marginea cursei de 400 metri...

Şi alt absent... necunoscut

Nici la prăjină nu avem şanse. Eilhardt, specialistul nostru este concentrat şi nu a putut obţine concediul necesar ca şi viforiştii Gurău şi Radu Ioniţă. Câte despre Iordache, atletul stadist şi-a aranjat în ultimul moment toate chestiunile familiare, şi a făcut deplasarea împreună cu întreaga expediţie.

...Or fi poate şi alţi absenţi. Nu-i mai ştie nimeni. D. Rudolf Schmetau este atât de decepţionat încât ne răspunde:

«Dragă, abia la Atena, în ziua concursului se va cunoaşte exact formaţia echipei României...».

Celălalt conducător d. Jean Bai cu nu şi-a pierdut însă cumpătul.

BIRO

— Vom totaliza puncte mai puţine decât am fi obţinut cu echipa completă. Este adevărat. DAR DACA ATLEŢII RAMAŞI VOR FACE TOTUL PENTRU A SUPLINI PE INLOCUIŢI, NU M'AR MIRA CA ROMANIA SA FACA LA ATENA ACEIAŞ IMPRESIE EXCELENTA CA IN ANII TRECUTI.

Marele nostru noroc...

Când te paşte ghinionul n'ai cum să i te mai împotriveşti. Poftim, după toate acestea, Moinea, alergătorul clujan — un alt om de bază al echipei — şchiopătează. Spune că are un picior scrântit şi nu ştie dacă va putea concura la Atena.

Dinu Crsstea pleacă în cursul zilei de astăzi cu avionul

Aseară d. Virgil Ion, din partea Stadiului Român ne-a comunicat că Dinu Cristea va face totuşi deplasarea la Atena. D. Octav Ionescu, preşedintele grupării roş-albastre, va plăti lui Dinu, diferenţa până la suma solicitată de el oficialităţii; în plus d-sa a aranjat totul pentru ca alergătorul român să părăsească în cursul zilei de astăzi Capitala, pe calea aerului până la Belgrad.

Din capitala Jugoslaviei, Dinu va călători cu trenul şi va ajunge în timp util la Atena, urmând ca Duminică, în prima zi a jocurilor să participe la marea cursă pe 1000 metri.

UN APEL CATRE KISS

Gheorghe Kiss «atletul care a pierdut trenul» s'a înapoiat aseară la Braşov, decepţionat că n'a putut pleca la Balcaniada în care îi se ofereau atâtea şanse...

Federaţia de atletism îl înştiinţează pe această cale să revină de urgenţă în Capitală întrucât i s'a înlesnit şi lui plecarea pentru a ajunge la timp la Atena.

ZECE ATLEŢI GRECI SUNT CONCENTRAŢI

ATENA (dela corespondentul nostru). — Balcaniada atletică care va fi inaugurată Duminică cu un deosebit fast, concentrează atenţia sportivilor din întreaga Grecie. Evenimentul se va desfăşura cu fastul obişnuit acestor serbări dar solemnitatea deschiderii va fi mai mult amplificată deoarece se împlinese zece ani dela înfiinţarea jocurilor.

Federaţia elenă a fost înştiinţată că toate ţările participante vor veni la start. Dacă nu se vor petrece lucruri nepreväzute, atât echipa Jugoslaviei cât şi a Bulgariei a căror participare era îndoelnică, vor fi la inaugurare.

Din nefericire, echipa Greciei nu contează pe întregul efectiv. Zece din cei mai buni atleţi sunt concentraţi şi nu au putut participa la toate antrenamenele. Federaţia nu contează pe participarea lor nici la jocuri. Dacă organele militare, la care s'au făcut intervenţii vor îngădui celor zece atleţi să participe, ei

MANTICAS

nu vor fi în formă bună şi nu vor putea face performanţe mari.

Opinia publică nu acordă din această pricină şanse echipei greceşti.

AL. MANUSSI

Numeroşi jucători suspendaţi

Reportajul în pagina 4-a

D-ra Berescu şi Tănăsescu sunt campioni naţionali de tennis pe anul 1939

Campionatele au scos în evidenţă câteva „speranţe" ale tennisului românesc

SOLEMNITATEA IMPARŢIRII PREMIILOR

Campionatele naţionale de tennis s'au terminat...

Sportul alb a dovedit că este mult pe placul spectatorilor care au venit să vadă eri ultima zi a campionatelor naţionale de tenuis. Jocurile au întrecut ca valoare şi ca spectaculozitate (mai ales matchul Tănăsescu — Schmidt) toate campionatele desfăşurate până acum la noi.

Eleganţa şi frumuseţea tennisului, au ieşit eri în evidenţă mai mult decât oricând.

Fără îndoială că pentru a practica sportul alb la perfecţie este foarte greu. Acei ce reuşesc, trebue să aibe precizie, perspicacitate, viteză, rezistenţă şi mai presus de toate inteligenţă.

Pe o vreme de toamnă târzie, s'a desfăşurat eri pe terenurile Tennis clubului Român, ultima zi a campionatelor naţionale de tennis.

Atmosfera, precum şi calitatea jocurilor, ne făceau să credem că suntem la un campionat naţional englezesc. Suntem perfect îndreptăţiţi să facem această observaţie, deoarece la manifestaţia de eri, calmul publicului, sportivitatea jucătorilor şi mai ales timpul specific londonez, au impresionat la culme.

Cine a făcut deplasarea n'a avut se regreta deoarece partidele au fost cât se poate de reuşite.

Tennisul este un sport care dacă ar fi popularizat, ar cunoaşte succese foarte mari. Suntem de părere că să se continue ce s'a început acum doi ani, adică o şcoală pentru juniori în care să fie primiţi toţi acei ce vor să înveţe, indiferent de situaţia lor socială.

In felul acesta s'ar putea găsi cu multă uşurinţă noi talente, deoare cea temperamentul românului se potriveşte cu multă uşurinţă jocului de tennis.

Finala simplu domni—o luptă strânsă, spectaculoasă şi cu două diferite concepţii de joc

Tănăsescu şi Schmidt, au meritat cu prisosinţă să joace împreună finala campionatului la simplu domni. Ambii jucători au ajuns extrem de uşor în finală dispunând de toţi adversarii întâlniţi fără să piardă un set. Trebue să recunoaştem faptul că dacă dela Tănăsescu ne aşteptam la asemenea performanţă, Schmidt ne-a uimit pur şi simplu cu forma arătată.

Fără îndoială că Schmidt a reuşit eri una din cele mai bune performanţe din carieră, deoarece să cedezi extrem de onorabil unui Tănăsescu în cea mai bună formă a carierii sale nu este la îndemâna multor jucători chiar străini.

Cei doi jucători au prilejuit spectatorilor prezenţi emoţii peste emoţii şi satisfacţii atunci când reuşeau să prindă mingi aproape imposibile.

Tănăsescu a dovedit eri încă odată că este cel mai bun produs al tennisului românesc. Jocul său de o precizie rar întâlnită, şi tot odată dotat cu rezistenţă mare, ne-a făcut să descoperim eri la Costică calităţile unui tennismann de clasă mondială.

Fiind trimes mereu în străinătate unde a întâlnit cei mai redutabili jucători europeni, Tănăsescu a completat stilul său defensiv cu unul ofensiv ceeace face ca jocul său să urce mult ca valoare. Să nu se creadă că el a ajuns la apogeul carierii. Din contră credem că Tănăsescu ar putea să devină un jucător şi mai bun decât este şi astfel cel mai bun recordman sportiv al ţării. Trebue însă pentru aceasta, ca T. C. R.-istul să fie cât mai mult trimes în străinătate pentruca numai astfel să-şi poată ajunge visul, adică clasarea sa între primii jucători ai lumii.

Tennisul este şi el (poate mai mult decât oricare altul) în primul rând un sport de antrenament. Oricât de mult talent ar avea cineva, nu poate persevera decât atunci când este supus unui antrenament riguros.

Acest antrenament însă trebue făcut în compania elementelor superioare, sau cel puţin egale sportivului. Deaceea Tănăsescu ar trebui să fie trimes cât mai repede peste graniţă, acolo unde mai sunt concursuri de tennis în ciuda evenimentelor internaţionale.

Anumite considerente de ordin patriotic împiedică pe Tănăsescu să-şi continue ascensiunea în cariera sa. Fiind concentrat, va fi probabil împiedicat să plece anul acesta în străinătate.

Punem cu această ocazie o întrebare forurilor interesate în cauză: Contează mai mult pentru ţară faptul că Tănăsescu este concentrat, sau nu este mai mult să fie trimes peste graniţă unde să-şi reprezinte ţara în mod cât se poate de demn?

TANASESCU

Incontestabil că felul al doilea pentru a-şi dovedi Tănăsescu calităţile sale de patriot este de necomparat cu primul.

Aşteptăm deci să se producă şi această măsură, de pe urma căreia ţara noastră n'ar avea decât de câştigat.

Schmidt, după cum am spus şi mai sus, a dovedit că este în cea mai bună formă din carieră. Că n'a reuşit să câştige matchul de eri (care între altele să fie spus ar fi câştigat în faţa oricărui adversar afară de Tănăsescu) a făcut tot posibilul să fie la înălţimea adversarului său. A avut însă de înfruntat în afară de jocul excelent a lui Constantin, o tactică de joc bine stabilită dela început, în faţa căreia a trebuit până la sfârşit să cedeze.

DESFAŞURAREA PARTIDEI

Jocul se deslănţuieşte dela început şi putem remarca că Schmidt se prezintă cu o extremă dorinţă de a face o partidă cât mai onorabilă. Primul game îi revine cu deajuns de mare uşurinţă.

Tănăsescu are o primă revenire (a avut foarte multe în cursul jocului) domină jocul cu autoritate şi îşi însuşeşte două game-uri consecutive. Contrar aşteptărilor. Schmidt reia atacul şi câştigă două gameuri albe (la 0). Din nou Tănăsescu îşi revine reuşind să egaleze situaţia (4-4). Schmidt vrea cu tot dinadinsul să câştige setul încercând pe adversarul său în poziţii extrem de grele. Mingile frumoase succed cu rapiditate. Schmidt domină oarecum şi după ce a condus cu set-ball la 6-4, îşi însuşeşte setul cu scorul de 8-6.

Setul al doilea găseşte pe Tănăsarul său i se împotriveşte foarte puţin, la 3-0, Schmidt reuşeşte însă să facă game. Celelalte două revin

(Continuare în pagina 4-a)

Arbitrajul în diagonală

Federaţia de football a luat iniţiativa complectării cunoştinţelor arbitrilor. In acest scop mai multe conferinţe de împrospătare au fost anunţate şi două au avut loc.

Pentru moment, cadrul acestei acţiuni de împrospătare este limitată la metoda arbitrajului în diagonală.

Metoda aceasta a cunoscut o largă publicitate în aceste coloane şi a fost difuzată în primul rând prin revista «Football World», la care semnatarul acestor rânduri colaborează din ziua apariţiei acestei publicaţii.

In cele două pagini în care ne-am ocupat de arbitrajul în diagonală, am arătat cum se arbitrează după această metodă, avantagiile şi desavantagiile la care dă loc.

Socotim că iniţiativa pentru împrospătarea cunoştinţelor arbitrilor este bine venită şi credem că bine s'a făcut când s'a început această campanie prin prezentarea unei metode noui în arbitraj, metodă care s'ar putea să convină temperamentului arbitrilor şi aptitudinilor lor.

Se poate ca metoda arbitrajului în diagonală să corespundă în multe ţări şi multor arbitri de la noi, nu credem însă că este losibil şi util ca din metoda arbitrajului în diagonală să se facă un sistem standard, un fel de metodă naţională obligatorie pentru toţi arbitrii români.

Repetăm: nu pentrucă am avea convingerea că sistemul nu este bun şi nici pentru motivul că cei mai mari arbitri din lume sunt împotriva arbitrajului în diagonală, dar pentru simplul motiv că felul de a arbitra este o chestiune subiectivă şi diferă dela individ la individ, normele comune neputând fi impuse când este vorba de oameni cu temperament şi însuşiri deosebite.

Arbitrul trebue să cunoască bine regulamentul, arbitrul trebue să ştie să dea o aplicare sportivă regulamentului, arbitrul trebue să fie imparţial, trebue să ştie să interpreteze regulile şi să aplice legea avantajului atunci când este cazul, arbitrul să ştie să facă discernământul între intenţie şi involuntar, să caute să întrerupă jocul cât mai rar şi să menţină un climat sportiv, impunând ca matchurile să fie dominate de spiritul regulamentului.

Toate acestea nu reclamă din partea arbitrului o poziţie anumită în raport cu desfăşurarea jocului, ci impun o vedere perfectă, autoritate, obiectivitate şi cunoştinţe.

E posibil ca metoda în diagonală să favorizeze un arbitraj 100%, nu însă la toţi arbitrii.

Să vorbim arbitrilor de metoda în diagonală, dar poziţia lor pe teren s'o lăsăm la alegerea lor.

OBSERVATOR

JOE LOUIS NU MAI BOXEAZA IN 1939

Matchul său cu Tony Galento va avea loc în Iunie 1940

NEW-YORK 29. — Mike Iacous, organizatorul ultimelor matchuri pentru campionatul mondial al tuturor categoriilor, a comunicat astăzi ziariştilor că a renunţat să mai organizeze matchul revanşă Joe Louis — Tony Galento, în această toamnă.

Motivul: Campionul lumii a declarat că nu vrea să se mai bată în 1939.

Primul meu adversar va fi Tony Galento, a spus Joe Louis.

Dar nu vom face matchul înainte de Iunie 1940.